C/2026/4853

18.9.2026

ROZHODNUTÍ VYSOKÉ PŘEDSTAVITELKY UNIE PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKU

ze dne 20. července 2026,

o pravidlech platných pro národní odborníky vyslané k Evropské službě pro vnější činnost

ADMIN(2026) 18

(C/2026/4853)

VYSOKÁ PŘEDSTAVITELKA UNIE PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKU,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost ([1]), a zejména na čl. 6 odst. 3 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

1. V čl. 6 odst. 3 rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (dále jen „rozhodnutí Rady“) se stanoví, že Evropská služba pro vnější činnost (dále jen „ESVČ“) může ve zvláštních případech využít omezený počet specializovaných vyslaných národních odborníků.

2. Pravidla obsažená v rozhodnutí vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku HR(2014) 01 ze dne 4. února 2014, kterým se stanoví pravidla platná pro národní odborníky vyslané k Evropské službě pro vnější činnost, ve znění rozhodnutí HR(2014) 11 ze dne 16. prosince 2014, je třeba aktualizovat s ohledem na konstruktivní zkušenosti získané při řízení vyslaných národních odborníků za posledních dvanáct let.

3. Vyslání národních odborníků by mělo umožnit ESVČ těžit z jejich rozsáhlých znalostí a odborných zkušeností, zejména v oblastech, v nichž není taková odbornost bezprostředně dostupná přímo v rámci ESVČ samotné. Za účelem dosažení těchto cílů je vhodné stanovit podmínky pro vysílání národních odborníků, které zajistí, že tito odborníci budou disponovat nezbytnými odbornými znalostmi na příslušné úrovni. Je rovněž nutné zajistit, aby vyslaní odborníci byli aktivně propojeni se svou mateřskou vnitrostátní správou nebo organizací.

4. Ačkoli by ESVČ měla upřednostňovat získávání odborných znalostí z orgánů veřejné správy členských států EU, může být v zájmu ESVČ přijímat ve výjimečných případech také zaměstnance mezinárodních organizací nebo neziskových organizací z členských států EU, jako jsou výzkumná střediska, univerzity nebo analytická střediska. V zájmu ESVČ může být také přijímání zaměstnanců ze zemí mimo Unii. Tato výjimečná vyslání by měla být pečlivě zvážena, aby se zajistilo, že zájmy EU nebudou ohroženy soukromými či jinými zájmy.

5. Pravidla pro výběr národních odborníků, kteří mají být vysláni, by měla zajistit větší transparentnost, odpovídající zeměpisnou a genderovou vyváženost a výběrové řízení založené na zásluhách.

6. Podmínky zaměstnávání vyslaných národních odborníků by měly zajistit jejich plné začlenění do ESVČ, aniž by byly dotčeny specifické aspekty jejich postavení. V této souvislosti by měli být přímí nadřízení povzbuzováni k tomu, aby s vyslanými národními odborníky, za něž nesou odpovědnost, každoročně organizovali rozhovory, během nichž jim poskytnou zpětnou vazbu ohledně jejich pracovního výkonu a vymění si názory na jejich pracovní prostředí.

7. Důraz by měl být kladen na etiku, a zejména na předcházení střetům zájmů, které mohou být zjištěny buď během výběrového řízení, výměny dopisů nebo v době vyslání. Tyto povinnosti by měly být podobné povinnostem úředníků ESVČ podle služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), aby bylo zajištěno, že vyslaní národní odborníci vykonávají své povinnosti výhradně v zájmu ESVČ.

8. Pro zajištění větší jasnosti by měla být zavedena ustanovení týkající se přerušení a ukončení vyslání.

([1]) Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30.

9. Jeví se jako vhodné umožnit vyslaným národním odborníkům čerpat rodičovskou dovolenou podle pravidel jejich členského státu nebo pravidel jejich zaměstnavatele, a to formou neplaceného přerušení vyslání.

10. S ohledem na povinnost řádné péče ze strany ESVČ by měla být stanovena účinnější ochrana vyslaných národních odborníků před psychickým a sexuálním obtěžováním ve smyslu čl. 12a odst. 3 a 4 služebního řádu úředníků Evropské unie. Pravidla, která jsou v rámci ESVČ platná pro úředníky v souvislosti s žádostmi o pomoc podle článku 24 služebního řádu a jeho prováděcích ustanovení, by se měla analogicky použít i na vyslané národní odborníky.

11. Za případné příspěvky na náklady na pobyt nebo příspěvky za životní podmínky po dobu vyslání národních odborníků k ESVČ nese odpovědnost především zaměstnavatel; z toho důvodu je vhodné předpokládat, že ESVČ bude vyslaným národním odborníkům poskytovat příspěvky pouze v případě, že jim obdobné příspěvky již nevyplácí zaměstnavatel. V případě jakéhokoli překrytí příspěvků je na ESVČ, aby odečetla odpovídající částky vyplacené na vnitrostátní úrovni od příspěvků přiznaných ze strany ESVČ nebo aby v souladu s tím vymáhala zpět část nebo celou výši příspěvků stanovených v tomto rozhodnutí.

12. Nárok na denní příspěvek by měl podléhat stejným kritériím způsobilosti jako příspěvek za práci v zahraničí pro úředníky ESVČ podle článku 4 přílohy VII služebního řádu.

13. Měla by být přijata zvláštní ustanovení pro vyslané národní odborníky přidělené delegacím Unie. Mělo by se v co největší míře zabránit rozdílnému zacházení s vyslanými národními odborníky z různých orgánů v delegacích Unie, ledaže by takové rozdíly v zacházení byly náležitě odůvodněné a přiměřené.

14. V případě evakuace z dané země je třeba se řídit finančními a správními opatřeními platnými pro vyslané národní odborníky.

15. Diplomatický status vyslaných národních odborníků by měl být stanoven s ohledem na to, zda jsou vysláni do ústředí ESVČ, nebo k delegaci Unie.

16. Měla by být přijata zvláštní ustanovení pro vojenský personál, který byl vyslán k ESVČ, aby se mohl připojit k Vojenskému štábu Evropské unie (EUMS), nebo který byl vyslán k ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu.

17. Na vojenský a nevojenský vyslaný personál by se v zásadě měla vztahovat podobná pravidla týkající se doby vyslání, jakož i přechodného období po skončení funkce.

18. Mělo by být umožněno vysílání juniorních diplomatů, kteří mají kratší než tříletou odbornou praxi v diplomatických službách členských států EU, s cílem zlepšit jejich znalosti o zahraničních politikách EU a poskytnout jim příležitost k lepšímu pochopení pracovních metod ESVČ a rozhodovacích procesů EU v oblasti vnějších vztahů.

19. Mělo by se počítat s vysláním pracovníků bezpečnostní služby pro osobní ochranu (dále jen „pracovníci osobní ochrany“) do delegace Unie, a to zejména v případě, kdy není možné nebo vhodné využít služeb soukromých bezpečnostních společností, mimo jiné z důvodu omezení vyplývajících z místních právních předpisů. Vyslaným pracovníkům osobní ochrany by měl být obecně přiznán diplomatický titul „ataše“, pokud není v konkrétním případě dohodnuto jinak.

20. Měla by být přijata ustanovení týkající se pravidel pro výběr a vysílání vojenských poradců.

21. Poté, co členské státy EU postupně zpřístupní bezpečnostní funkce, které byly dříve vyhrazeny pro vojenský personál, nevojenskému personálu s podobnými odbornými znalostmi, by se mělo počítat s vysláním pracovníků bezpečnostních sil do pohotovostní složky EUMS.

22. Je třeba upřesnit, že všichni vyslaní národní odborníci nadále podléhají vnitrostátním disciplinárním pravidlům,

ROZHODLA TAKTO:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti a definice

1. Toto rozhodnutí se vztahuje na národní odborníky vyslané k Evropské službě pro vnější činnost (dále jen „ESVČ“) orgány veřejné správy členských států EU, dále jen „vyslaní národní odborníci“.

2. Ve výjimečných případech, které v zájmu služby schválí generální ředitel pro řízení zdrojů uvedený v čl. 4 odst. 3 písm. a) druhém pododstavci rozhodnutí Rady 2010/427/EU (dále jen „generální ředitel pro řízení zdrojů“), se toto rozhodnutí vztahuje rovněž na odborníky, které k ESVČ vysílají:

a) orgány veřejné správy třetích zemí nebo

b) mezinárodní organizace nebo

c) neziskové organizace usazené v členských státech EU, jako jsou výzkumná střediska, univerzity a analytická střediska.

Odborníci, jejichž vyslání je povoleno podle tohoto odstavce, se pro účely tohoto rozhodnutí rovněž označují jako „vyslaní národní odborníci“.

3. Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

— „delegací Unie“ delegace nebo zastoupení EU ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci ve smyslu článku 221 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“);

— „zaměstnavatelem“ orgán veřejné správy členského státu EU nebo třetí země, případně mezinárodní organizace či nezisková organizace, která zaměstnává odborníka vyslaného k ESVČ v souladu s tímto rozhodnutím;

— „veřejnou správou“ všechny správní služby na centrální, federální a regionální úrovni členského státu nebo třetí země, zejména ministerstva, vládní a parlamentní služby a správní služby místních orgánů a agentur, jakož i decentralizované správní služby státu a těchto orgánů.

Článek 2

Podmínky pro vyslání

1. Uchazeč o místo odborníka musí ke dni odeslání svého vyjádření zájmu o vyslání:

a) mít státní příslušnost některého členského státu EU, neudělí-li generální ředitel pro řízení zdrojů z řádně opodstatněných důvodů v zájmu služby výjimku. Tato výjimka může být udělena pouze vyslaným národním odborníkům přiděleným do funkcí v Bruselu;

b) mít vzdělání na úrovni, která odpovídá ukončenému vysokoškolskému vzdělání v délce nejméně tří let, doložené diplomem nebo, je-li to odůvodněno v zájmu služby, odbornou přípravu na odpovídající úrovni;

c) mít nejméně tříletou praxi na plný pracovní úvazek ve správních, vědeckých, technických, poradních nebo dozorčích funkcích odpovídajících příslušným funkčním skupinám AD nebo AST podle služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“);

d) být v trvalém nebo smluvním zaměstnaneckém poměru ke svému zaměstnavateli;

e) být schopen pracovat v jazycích používaných v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky (dále jen „SZBP“) a v oblasti vnějších vztahů ([2]) na úrovni nezbytné pro plnění svých povinností, není-li ve správním ujednání o vysílání konkrétních kategorií národních odborníků stanoveno jinak;

f) dodržovat pravidla týkající se požadavků na bezpečnostní prověrku použitelná v rámci ESVČ ([3]).

2. Pokud národní odborník během svého vyslání některou z uvedených podmínek nedodrží, je ESVČ oprávněna vyslání ukončit podle čl. 10 odst. 2 písm. b).

3. ESVČ přezkoumá, zda uchazeči nejsou ve skutečném nebo potenciálním střetu zájmů nebo nemají osobní zájem, který by mohl ohrozit jejich nezávislost. Za tímto účelem uchazeči prostřednictvím zvláštního formuláře informují ESVČ o jakémkoli skutečném nebo potenciálním střetu zájmů, přičemž rovněž zohlední svou profesní situaci a své rodinné okolnosti, zejména profesní činnosti své rodiny nebo své vlastní finanční zájmy nebo finanční zájmy své rodiny. Na základě provedeného posouzení může ESVČ rozhodnout, že k vyslání nedojde.

Článek 3

Výběr

1. ESVČ přijímá vyslání národních odborníků s výhradou zvláštních požadavků a rozpočtových možností.

2. Generální ředitel pro řízení zdrojů povolí zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu o pozici vyslaného národního odborníka po ověření dostupných rozpočtových prostředků na tuto pozici. Výzva k vyjádření zájmu se zasílá stálým zastoupením členských států EU nebo případně subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 2. Ve výzvě k vyjádření zájmu se uvede číslo pracovního místa, popis pracovní náplně, místo vyslání, podmínky pro vyslání, kritéria způsobilosti a výběru a lhůta pro předložení vyjádření zájmu.

3. Výběrové řízení vede výběrová komise jmenovaná vedoucím oddělení odpovědným za výběr a nábor zaměstnanců, které předsedá vedoucí oddělení nebo vedoucí delegace, k níž má být vyslaný národní odborník přidělen. Každá komise se skládá nejméně ze tří zaměstnanců ESVČ na příslušné úrovni a musí v ní být zastoupený alespoň jeden muž a jedna žena. Výběrová komise sestaví seznam uchazečů, s nimiž se má na základě podmínek stanovených ve výzvě k vyjádření zájmu a v souladu s politikou ESVČ v oblasti rovných příležitostí uskutečnit pohovor. Výběrová komise předloží svá doporučení řediteli odpovědnému za lidské zdroje, který přijme konečné rozhodnutí o výběru.

4. Členské státy EU a ESVČ spolupracují, aby pokud možno zajistily, že vyslání národních odborníků k ESVČ bude založeno na zásluhách při současném zajištění odpovídající zeměpisné rovnováhy a genderové vyváženosti, zejména v zájmu zajištění významného zastoupení státních příslušníků ze všech členských států EU.

5. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech a v zájmu služby může generální ředitel pro řízení zdrojů povolit výběr vyslaného národního odborníka, aniž by se řídil postupy stanovenými v odstavcích 2 a 3.

6. Výběrové řízení pro vyslané národní odborníky, kteří mají být přiděleni k Zpravodajskému a informačnímu centru EU („EU INTCEN“), provádí společně vysílající zpravodajská nebo bezpečnostní služba dotčeného členského státu EU a centra EU INTCEN v souladu s postupem stanoveným v následujícím pododstavci.

Zpravodajská nebo bezpečnostní služba dotčeného členského státu EU navrhne prostřednictvím oficiální korespondence s centrem EU INTCEN odborníka v konkrétní oblasti odborných znalostí s přihlédnutím k potřebám uvedeného centra, o čemž bude centrum EU INTCEN pravidelně informovat všechny členské státy EU. Po pohovoru s navrhovaným uchazečem předloží centrum EU INTCEN své doporučení a zašle veškerou požadovanou dokumentaci, včetně výměny korespondence se zpravodajskou nebo bezpečnostní službou, řediteli odpovědnému za lidské zdroje, který přijme konečné rozhodnutí o výběru.

([2]) Angličtina a francouzština.

([3]) Rozhodnutí generální tajemnice Evropské služby pro vnější činnost ADMIN(2025) 42 ze dne 20. listopadu 2025 o prováděcích pravidlech a postupech pro personální bezpečnostní opatření na ochranu utajovaných informací EU.

Článek 4

Výměna dopisů

1. Vyslání odborníka k ESVČ se provádí výměnou dopisů mezi ředitelem odpovědným za lidské zdroje a zaměstnavatelem odborníka, kterého za tímto účelem zastupuje stálé zastoupení dotčeného členského státu EU, nebo případně orgánem země nebo organizace uvedené v čl. 1 odst. 2, které jsou k tomuto účelu zmocněny.

2. Výměna dopisů určí místo (místa) původu a vyslání podle čl. 6 odst. 1, popis pracovní náplně, skutečnost, zda je povinná předchozí odborná příprava, požadovaný stupeň bezpečnostní prověrky, povinnosti zaměstnavatele a dobu trvání vyslání, případně včetně orientačního data zahájení vyslání. Ve výměně dopisů se rovněž uvede, zda je vyslání bez nároku na příspěvky podle kapitoly V, nebo zda je spolufinancováno ESVČ a zaměstnavatelem.

3. Kromě prohlášení vyslaného národního odborníka o skutečném nebo potenciálním střetu zájmů podle čl. 2 odst. 3 a v souladu s povinnostmi stanovenými v článku 8 výměna dopisů potvrdí, že si zaměstnavatel není vědom žádného potenciálního nebo skutečného střetu zájmů.

4. V rámci výměny dopisů se zaměstnavatel zavazuje, že vyslanému národnímu odborníkovi po celou dobu vyslání zachová zaměstnání spolu s odpovídajícím platem a odpovídajícími sociálními právy (včetně sociálního zabezpečení v souladu s článkem 11, zdravotního pojištění a důchodových práv) a že se zdrží jakéhokoli vydávání pokynů vyslanému národnímu odborníkovi nebo vyžadování informací od něho o jeho práci v ESVČ, pokud tyto informace již nebyly zákonným způsobem zveřejněny.

Článek 5

Doba trvání vyslání

1. Bez ohledu na jakékoli orientační datum, které může být uvedeno ve výměně dopisů podle článku 4, je počátečním datem vyslání první den služby v místě vyslání. Toto datum zaměstnavateli a vyslanému národnímu odborníkovi formálně sdělí vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor zaměstnanců.

2. Počáteční doba vyslání nepřesáhne dva roky a může být následně prodloužena na dobu nepřekračující celkově čtyři roky. Na žádost příslušného výkonného ředitele nebo pracovníka v rovnocenné funkci, může ředitel odpovědný za lidské zdroje ve výjimečných případech a v zájmu služby na konci tohoto čtyřletého období povolit jedno nebo více prodloužení vyslání nejvýše o další dva roky. Celková maximální doba vyslání v žádném případě nepřesáhne šest let.

3. Prodloužení vyslání uvedené v odstavci 2 se dohodne formou nové výměny dopisů.

4. Mezi koncem předchozího období vyslání odborníka a jeho novým vysláním k ESVČ uplyne doba nejméně dvou let.

Odchylně od předchozího pododstavce může ředitel odpovědný za lidské zdroje výjimečně přijmout vyslání odborníka méně než dva roky po skončení jeho prvního období vyslání, pokud toto první období vyslání trvalo méně než šest let. V takovém případě nové vyslání nepřekročí zbývající část celkového šestiletého období.

Článek 6

Místo vyslání a původu

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

a) „místem vyslání“ místo, kde má vyslaný národní odborník plnit úkoly v rámci ESVČ, stanovené analogicky podle článku 20 služebního řádu a jeho prováděcích předpisů přijatých ESVČ; jedná se tedy o Brusel, nebo o místo, kde se nachází delegace Unie, jíž bude vyslaný národní odborník přidělen;

b) „místem původu“ je sídlo zaměstnavatele.

2. Místo vyslání a místo původu se určí ve výměně dopisů podle článku 4. Aniž je dotčen odstavec 3, může být po vyslechnutí dotyčného vyslaného národního odborníka na základě další výměny dopisů dohodnuta změna místa vyslání.

3. V případě evakuace delegace Unie na příkaz bezpečnostního orgánu ESVČ v souladu s příslušnými bezpečnostními pravidly ESVČ ([4]) může vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor místo vyslání změnit, přičemž zohlední rozhodnutí bezpečnostního orgánu ESVČ ohledně místa evakuace. Jak je uvedeno v čl. 23 odst. 3, může ESVČ v případě evakuace vyslaného národního odborníka z místa vyslání přijmout dodatečná finanční a správní opatření. O případných změnách místa vyslání je informován zaměstnavatel.

4. V případě změny místa vyslání podle odstavců 2 nebo 3 může ESVČ příspěvky a výdaje v souladu s kapitolami III a IV a v souladu s dohodnutými podmínkami vyslání upravit.

Článek 7

Popis pracovní náplně, úkoly a povinnosti

1. Vyslaný národní odborník je nápomocen ESVČ a plní úkoly a povinnosti, které mu byly svěřeny, v souladu s popisem pracovní náplně stanoveným ve výměně dopisů podle článku 4. Na základě další výměny dopisů mohou být během vyslání po vyslechnutí dotyčného vyslaného národního odborníka dohodnuty změny popisu pracovní náplně nebo pracovního místa.

2. Vyslaný národní odborník je nápomocen přímému nadřízenému, jemuž je přidělen, poskytuje mu poradenství a je svému přímému nadřízenému odpovědný za vykonání uložených úkolů a povinností.

3. ESVČ může požadovat, aby vyslaný národní odborník jezdil na krátkodobé služební cesty nebo se účastnil zasedání mimo místo vyslání.

4. Pokud to nepovolí ředitel odpovědný za lidské zdroje jednající na návrh výkonného ředitele útvaru, jemuž je vyslaný národní odborník přidělen, nezastupuje vyslaný národní odborník ESVČ s cílem přijímat jejím jménem finanční či jiné závazky.

5. Přímý nadřízený může s vyslaným národním odborníkem uspořádat každý rok pohovor, aby tomuto vyslanému národnímu odborníkovi poskytl zpětnou vazbu o jeho výsledcích a promluvili si o pracovním prostředí, cílech nebo nadcházejících pracovních výzvách.

Článek 8

Práva a povinnosti vyslaných národních odborníků

1. Vyslaný národní odborník v průběhu vyslání:

a) má nárok na pracovní podmínky, příspěvky a výdaje stanovené v kapitolách II, III a IV, není-li stanoveno jinak;

b) plní své úkoly a povinnosti a jedná výhradně v zájmu Unie. Nevyhledává ani nepřijímá pokyny od svého zaměstnavatele nebo jakékoli vlády, organizace nebo osoby mimo ESVČ, ani pro ně nevykonává žádné činnosti. Vykonává služební povinnosti, které mu byly svěřeny, objektivně, nestranně a v souladu se zásadou loajality k Unii;

([4]) V současné době platné předpisy: Rozhodnutí vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ADMIN(2023) 18 ze dne 19. června 2023 o bezpečnostních pravidlech pro ESVČ; Rozhodnutí vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ADMIN(2015) 33 ze dne 14. září 2015 o výkonu, přenesení a dalším přenesení pravomocí týkajících se personálních, finančních a správních záležitostí v rámci ESVČ; Rozhodnutí generálního tajemníka ADMIN(2015) 34 ze dne 14. září 2015 o výkonu a dalším přenesení bezpečnostních funkcí v ESVČ; Rozhodnutí vrchního ředitele ESVČ DEC(2014) 008 ze dne 11. dubna 2014 o plnění povinností týkajících se péče o zaměstnance delegací Unie v případě evakuace ze země ze strany ESVČ.

c) neprodleně informuje svého přímého nadřízeného, pokud je si při plnění svých povinností vědom skutečného nebo potenciálního střetu zájmů nebo pokud je vyzván, aby rozhodl o řešení nebo výsledku záležitosti, na níž má, přímo nebo nepřímo, osobní zájem, který by mohl narušit jeho nezávislost, zejména pak o profesní činnosti své rodiny nebo o svých vlastních finančních zájmech nebo o finančních zájmech své rodiny;

d) zdržuje se jakékoli činnosti, veřejného vyjadřování názorů nebo chování, které by mohly nepříznivě ovlivnit jeho postavení v ESVČ;

e) zdržuje se jakékoli formy psychického nebo sexuálního obtěžování;

f) zdržuje se jakékoli mimopracovní činnosti, ať již placené či neplacené, pokud zaměstnavatel a generální ředitel pro řízení zdrojů po konzultaci s přímým nadřízeným neudělí výslovné povolení. V případě nesouhlasu zaměstnavatele nebo pokud dotyčná činnost narušuje výkon jeho povinností nebo je neslučitelná se zájmy ESVČ či obecněji Unie, generální ředitel pro řízení zdrojů povolení zamítne;

g) zdržuje se jakéhokoli neoprávněného zveřejnění informací získaných při plnění svých povinností nebo v souvislosti s nimi, ledaže by tyto informace byly zveřejněny nebo jinak zpřístupněny veřejnosti nebo by to předem schválil ředitel odpovědný za lidské zdroje. Vyslaný národní odborník usiluje o získání dokumentů nebo informací pouze tehdy, je-li to přímo relevantní a nezbytné pro výkon jeho pracovních povinností v rámci ESVČ, nebo pokud to povolil přímý nadřízený. Vyslaný národní odborník má právo na svobodu projevu, s náležitým ohledem na zásady loajality a nestrannosti, a povolení je tedy zamítnuto pouze v případě, že by zamýšlené zveřejnění mohlo poškodit zájmy Unie. Veškerá práva vztahující se k jakékoli činnosti, kterou vyslaný národní odborník při výkonu svých povinností vykonává, náleží ESVČ;

h) má bydliště v místě vyslání nebo v takové vzdálenosti, která mu nebrání v řádném plnění svých povinností;

i) dodržuje bezpečnostní pravidla platná v ESVČ;

j) dodržuje veškeré právní a daňové povinnosti v přijímajícím státě.

2. Povinnost zdrženlivého jednání podle odst. 1 písm. g) platí i po skončení vyslání. Není-li vyslaný národní odborník opětovně zaměstnán u svého zaměstnavatele, informuje o tom písemně ESVČ.

3. Pokud vyslaný národní odborník nesplní povinnosti podle tohoto článku během vyslání nebo případně po jeho skončení, může ESVČ informovat zaměstnavatele, a pokud vyslání stále probíhá, může je v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b) ukončit.

Nesplnění povinností podle tohoto článku může být zohledněno pro účely čl. 28 písm. c) služebního řádu a čl. 12 odst. 2 písm. c) a čl. 82 odst. 3 písm. c) pracovního řádu ostatních zaměstnanců EU v případě budoucích žádostí podaných vyslaným národním odborníkem do tří let po skončení jeho vyslání.

4. Vyslaní národní odborníci, jejichž místem vyslání je Brusel, se nepovažují za členy diplomatické mise, a proto se na ně nevztahují odpovídající výsady a imunity stanovené v dohodách o usazení, pokud belgické orgány nerozhodnou jednostranně jinak.

Článek 9

Přerušení vyslání

1. Ředitel odpovědný za lidské zdroje může z vlastního podnětu po vyslechnutí dotčeného vyslaného národního odborníka v zájmu služby vyslání přerušit. Zaměstnavatel je o tom náležitě informován.

Na základě odůvodněné žádosti vyslaného národního odborníka a po konzultaci se zaměstnavatelem může ředitel odpovědný za lidské zdroje vyslání přerušit na dobu nejméně jednoho měsíce a nejvýše tří měsíců.

V obou případech se v rozhodnutí o přerušení vyslání stanoví podmínky, které se na přerušení vztahují.

2. Příspěvky uvedené v čl. 12 odst. 4, článku 17, čl. 23 odst. 2 a 3, doplňkové úrazové pojištění uvedené v čl. 11 odst. 3 a zdravotní pojištění uvedené v čl. 40 odst. 3 se po dobu přerušení vyslání nevyplácejí.

3. Doba trvání přerušení vyslání se započítává do doby vyslání stanovené ve výměně dopisů podle článku 4 a nepřekročí dobu vyslání původně dohodnutou v této výměně dopisů.

4. Odchylně od odstavce 3, a aniž jsou dotčeny články 13 a 15, může ředitel odpovědný za lidské zdroje z vlastního podnětu nebo na základě odůvodněné žádosti vyslaného národního odborníka nebo zaměstnavatele a po zohlednění zájmu služby se souhlasem zaměstnavatele povolit prodloužení doby vyslání až o tři měsíce, v závislosti na délce trvání přerušení.

Článek 10

Ukončení vyslání

1. Ředitel odpovědný za lidské zdroje může vyslání ukončit s tříměsíční výpovědní lhůtou:

a) v zájmu služby poté, co vyslaného národního odborníka vyslechl a informoval zaměstnavatele; nebo

b) na žádost vyslaného národního odborníka a po konzultaci se zaměstnavatelem.

Vyslání může být ukončeno rovněž z rozhodnutí zaměstnavatele.

2. Za výjimečných okolností může ředitel odpovědný za lidské zdroje vyslání národního odborníka ukončit bez výpovědní lhůty:

a) na základě řádně odůvodněné žádosti vyslaného národního odborníka z důvodu relevantních osobních nebo profesních zájmů a po konzultaci se zaměstnavatelem; nebo

b) po konzultaci s příslušným výkonným ředitelem nebo rovnocenným pracovníkem a po vyslechnutí vyslaného národního odborníka v případě, že dotčený vyslaný národní odborník neplní některou z podmínek pro vyslání stanovených v článku 2, nebo v případě, že vyslaný národní odborník úmyslně nebo z nedbalosti neplní své povinnosti podle tohoto rozhodnutí, podmínky stanovené ve výměně dopisů nebo případně ve správním ujednání. Zaměstnavatel je o tom řádně informován.

Vyslání může být ukončeno bez výpovědní lhůty rovněž z rozhodnutí zaměstnavatele, není-li ve správním ujednání stanoveno jinak.

KAPITOLA II

PRACOVNÍ PODMÍNKY

Článek 11

Sociální zabezpečení

1. Před počátkem vyslání zaměstnavatel ESVČ potvrdí, že po celou dobu vyslání se na vyslaného národního odborníka nadále vztahují právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení platné pro veřejnou správu nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 2, který vyslaného národního odborníka zaměstnává.

Za tímto účelem poskytne zaměstnavatel v případě vyslaných národních odborníků, na které se vztahují systémy sociálního zabezpečení uvedené v nařízení (ES) č. 883/2004 ([5]), řediteli odpovědnému za lidské zdroje potvrzení uvedené v čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 ([6]).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

U dalších vyslaných národních odborníků, jejichž místo původu se nenachází v členském státě EU, poskytne zaměstnavatel řediteli odpovědnému za lidské zdroje potvrzení, které odpovídá potvrzení stanovenému v čl. 19 odst. 2 nařízení č. 987/2009 a zaručuje, že platné právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení poskytují dostatečné proplácení náhrad nákladů na zdravotní péči vzniklých v zahraničí.

2. Pro přidělení vyslaných národních odborníků delegaci Unie zaměstnavatel rovněž potvrdí, že vyslaný národní odborník má v místě vyslání pojištění zdravotní péče, které zahrnuje náklady na repatriaci ze zdravotních důvodů, a že má osobní věci pojištěné proti krádeži.

3. Od počátku vyslání jsou vyslaní národní odborníci prostřednictvím ESVČ na základě doplňkové pojistné smlouvy pojištěni proti úrazu. ESVČ poskytne vyslaným národním odborníkům kopii podmínek pojištění v den, kdy se dostaví k příslušnému útvaru ESVČ, aby vyřídili administrativní náležitosti související s vysláním.

4. Je-li pro služební cestu podle čl. 7 odst. 3 požadováno dodatečné nebo zvláštní pojištění, nese náklady ESVČ.

Článek 12

Pracovní doba

1. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 1 písm. h) týkající se povinnosti mít bydliště v místě vyslání, použijí se na vyslané národní odborníky, pokud jde o pracovní dobu a pružné uspořádání pracovní doby, analogicky pravidla platná v rámci ESVČ pro úředníky. V rámci těchto pravidel se každým odkazem na orgán oprávněný ke jmenování pro účely tohoto rozhodnutí rozumí vedoucí oddělení odpovědný za plánování času.

2. Vyslaní národní odborníci pracují po celou dobu vyslání na plný úvazek.

Je-li to slučitelné se zájmem služby, může vedoucí oddělení odpovědný za plánování času vyslanému národnímu odborníkovi po konzultaci se zaměstnavatelem povolit práci na částečný úvazek. Povolení pracovat na částečný úvazek nevede k prodloužení doby vyslání.

3. Je-li práce na částečný úvazek povolena, mají vyslaní národní odborníci nárok na příspěvky podle tohoto rozhodnutí, které jsou úměrně sníženy. Rovněž dovolená za kalendářní rok podle článku 14 se úměrně sníží.

4. Ředitel odpovědný za lidské zdroje může povolit, aby byly vyslaným národním odborníkům vypláceny zvláštní příspěvky za práci na směny nebo pracovní pohotovostní službu analogicky k pravidlům, která platí v rámci ESVČ pro úředníky.

Článek 13

Nepřítomnost z důvodu nemoci nebo úrazu

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, vztahují se na vyslané národní odborníky pravidla týkající se nepřítomnosti z důvodu nemoci nebo úrazu (dále jen „nepřítomnost z důvodu nemoci“), která platí v rámci ESVČ pro úředníky. V rámci těchto pravidel se každým odkazem na orgán oprávněný ke jmenování pro účely tohoto rozhodnutí rozumí vedoucí oddělení odpovědný za plánování času.

2. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 2 druhá odrážka, pokud nepřítomnost z důvodu nemoci, s výjimkou nemoci spojené s těhotenstvím, překročí tři měsíce nebo dobu služby vykonávané v rámci ESVČ vyslaným národním odborníkem, podle toho, která doba je delší, vyplácení příspěvků stanovených v čl. 12 odst. 4 a v článku 17 se automaticky pozastavuje. V takových případech ESVČ tuto skutečnost oznámí zaměstnavateli. Nepřítomnost z důvodu nemoci nesmí být delší než doba vyslání národního odborníka.

3. Vyslanému národnímu odborníkovi, který během vyslání utrpí pracovní úraz, jsou příspěvky uvedené v článku 17 a v čl. 23 odst. 2 poskytovány nadále v plné výši po celé období pracovní neschopnosti až do konce doby vyslání.

Článek 14

Dovolená za kalendářní rok, mimořádná dovolená a svátky

1. Aniž je dotčen odstavec 2, použijí se na vyslané národní odborníky analogicky pravidla platná v rámci ESVČ, která upravují dovolenou za kalendářní rok, mimořádné volno a svátky pro úředníky. V rámci těchto pravidel se každým odkazem na orgán oprávněný ke jmenování pro účely tohoto rozhodnutí rozumí vedoucí oddělení odpovědný za plánování času.

2. Na základě řádně odůvodněné žádosti zaměstnavatele může vedoucí oddělení odpovědný za plánování času po konzultaci s přímým nadřízeným vyslaného národního odborníka poskytnout za dvanáctiměsíční období až tři dny dodatečné mimořádné dovolené.

3. Nevyčerpaná dovolená za kalendářní rok na konci vyslání propadá a nezakládá nárok na finanční náhradu.

4. Vyslaní národní odborníci mají nárok na dny volna na návštěvu domovské země vypočtené na ročním základě za účelem návštěvy místa svého původu podle čl. 6 odst. 1 písm. b). Délka takového volna se počítá na základě zeměpisné vzdálenosti mezi místem vyslání a místem původu a analogicky podle pravidel pro úředníky ESVČ, kterými se provádí článek 7 přílohy V služebního řádu.

Článek 15

Mateřská a rodičovská dovolená

1. Na vyslané národní odborníky se analogicky použijí pravidla týkající se mateřské dovolené pro úředníky platná v rámci ESVČ. V rámci těchto pravidel se každým odkazem na orgán oprávněný ke jmenování pro účely tohoto rozhodnutí rozumí vedoucí oddělení odpovědný za plánování času.

2. Pokud vnitrostátní právní předpisy nebo příslušná pravidla vztahující se na zaměstnavatele poskytují delší mateřskou dovolenou než pravidla platná v rámci ESVČ, může být vyslání na základě odůvodněné žádosti vnitrostátní národní odbornice v souladu s čl. 9 odst. 1, 2 a 3 přerušeno na dobu překračující délku dovolené poskytnuté ESVČ.

3. Na základě odůvodněné žádosti vyslané národní odbornice a odchylně od čl. 9 odst. 3 může ředitel odpovědný za lidské zdroje po zohlednění zájmu služby se souhlasem zaměstnavatele povolit prodloužení doby vyslání o dobu odpovídající mateřské dovolené podle odstavců 1 a 2.

4. Pokud vnitrostátní právní předpisy nebo pravidla vztahující se na zaměstnavatele stanoví rodičovskou dovolenou, může vyslaný národní odborník předložit odůvodněnou žádost o čerpání této dovolené. Po konzultaci se zaměstnavatelem a s přihlédnutím k zájmu služby může vedoucí oddělení pověřený plánováním času povolit rodičovskou dovolenou a pozastavit vyslání na dobu až šesti měsíců. Odstavec 3 se použije analogicky i na rodičovskou dovolenou.

Článek 16

Správa a kontrola dovolených a pracovní doby

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení tohoto rozhodnutí týkající se plánování času, za schvalování a monitorování dodržování platných pravidel pro dovolenou, plánování času a pružné uspořádání práce odpovídá přímý nadřízený vyslaného národního odborníka nebo případně vedoucí delegace, analogicky k pravidlům platným pro úředníky ESVČ. V rámci těchto pravidel se každým odkazem na orgán oprávněný ke jmenování pro účely tohoto rozhodnutí rozumí vedoucí oddělení odpovědný za plánování času.

KAPITOLA III

PŘÍSPĚVKY A VÝDAJE

Článek 17

Příspěvky

1. Vyslaný národní odborník má po dobu vyslání nárok na měsíční příspěvek na náklady na dopravu, který zohledňuje zeměpisnou vzdálenost mezi místem původu a místem vyslání. Aniž jsou dotčeny aktualizace podle odstavců 6 a 7, stanoví se výše tohoto příspěvku v souladu s touto tabulkou:

Vzdálenost mezi místem původu a místem vyslání (km)	Částka v eurech
0–150	0,00
> 150	116,11
> 300	206,42
> 500	335,47
> 800	541,91
> 1 300	851,57
> 2 000	1 019,33

2. Vyslaný národní odborník má po dobu vyslání nárok na denní příspěvek, který podléhá stejným kritériím jako příspěvek za práci v zahraničí pro úředníky ESVČ podle čl. 4 odst. 1 přílohy VII služebního řádu. Jsou-li tato kritéria splněna, činí denní příspěvek 180,65 EUR, aniž jsou dotčeny aktualizace této částky podle odstavců 6 a 7.

Tento denní příspěvek je určen jako příspěvek na pokrytí životních nákladů daného vyslaného národního odborníka v místě vyslání. Polovina tohoto denního příspěvku je určena k pokrytí nákladů na ubytování spojených s přechodným pobytem v místě vyslání, zatímco druhá polovina tohoto příspěvku je určena k pokrytí dalších nákladů na pobyt v místě vyslání.

3. Denní a měsíční příspěvky podle odstavců 1 a 2 jsou vypláceny v paušální výši, a to měsíčně, nejpozději poslední den v měsíci, a nelze je považovat za odměnu vyplácenou ESVČ. Tyto příspěvky se vyplácejí za každý kalendářní den období vyslání, a to i během dovolené za kalendářní rok, mimořádné dovolené a svátků podle článku 14, mateřské dovolené podle čl. 15 odst. 1 a během služebních cest podle čl. 7 odst. 3. Nejsou vypláceny během období přerušení vyslání podle článku 9 a čl. 15 odst. 2 a 4. Příslušným orgánem, který vyplácení denních a měsíčních příspěvků podle odstavců 1 a 2 povoluje, je vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor zaměstnanců.

4. Na základě odůvodněné žádosti vyslaného národního odborníka a s přihlédnutím k zájmu služby může vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor zaměstnanců povolit, aby byla dotčenému vyslanému národnímu odborníkovi vyplacena od data zahájení vyslání záloha ve výši odpovídající 75 dnům denního a měsíčního příspěvku podle odstavců 1 a 2, případně podle čl. 23 odst. 2, načež nárok na jakékoli další takové příspěvky během odpovídajícího období zaniká. V případě, že vyslání skončí před uplynutím doby brané v úvahu pro výpočet zálohy, vyslaný národní odborník částku odpovídající zbývající části dané doby vrátí.

5. Při výměně dopisů podle článku 4 zaměstnavatel vyčíslí a poskytne podrobnosti o veškerých platbách vyplácených vyslanému národnímu odborníkovi kromě platu. Veškeré změny těchto plateb v průběhu vyslání oznámí zaměstnavatel ESVČ.

Pokud se zjistí, že vyslaný národní odborník pobírá od svého zaměstnavatele příspěvky, jejichž povaha a účel jsou podobné povaze a účelu denních nebo měsíčních příspěvků uvedených v odstavcích 1 a 2, příspěvku za životní podmínky uvedeného v čl. 23 odst. 2, finančním opatřením uvedeným v čl. 23 odst. 3 nebo příspěvkům za práci na směny či

pohotovostní službu uvedeným v čl. 12 odst. 4, ESVČ v souladu s článkem 48 odpovídající příspěvky vyplacené ESVČ během vyslání odečte nebo je získá zpět. Odpočet nebo vrácení denního příspěvku nepřekročí odpovídající část daného příspěvku, která má stejnou povahu a stejný účel. Pokud je příspěvkům obvykle poskytovaným ESVČ podobná pouze část příspěvků poskytovaných zaměstnavatelem, částka odpovídající podobné části příspěvků poskytovaných zaměstnavatelem se odečte od částky vyplácené ESVČ, nebo se získá zpět.

6. Na denní a měsíční příspěvky podle odstavců 1 a 2 se vztahují opravné koeficienty stanovené podle článku 64 služebního řádu, které jsou každoročně aktualizovány.

7. Úpravy odměn úředníků ESVČ vyplývající z provádění článku 65 služebního řádu se použijí obdobně na denní a měsíční příspěvky podle odstavců 1 a 2 od měsíce následujícího po jejich vstupu v platnost. Za provádění tohoto ustanovení odpovídá generální ředitel pro řízení zdrojů a o nových částkách informuje vyslané národní odborníky prostřednictvím intranetových stránek ESVČ.

8. ESVČ nehradí náklady související s jeslemi a družinami, které spravuje Středisko péče o děti předškolního věku provozované Evropskou komisí nebo jiným orgánem EU, ani náklady na dopravu do školy. V souladu s Úmluvou o statutu evropských škol ze dne 21. června 1994 však hradí náklady na školní docházku související se zápisem do evropské školy „typu I“ ([7]).

Článek 18

Cestovní výdaje

1. Vyslaný národní odborník má na počátku vyslání, po předložení dokladu o zakoupení, nárok na náhradu cestovních výdajů z místa původu na místo vyslání a na konci vyslání z místa vyslání na místo původu, pokud:

a) vyslání nebylo dohodnuto bez nároku na příspěvky ve smyslu článku 24; nebo

b) místo vyslání se neshoduje s místem původu; nebo

c) vyslaný národní odborník již v místě vyslání bezprostředně před vysláním nepobývá; nebo

d) vyslaný národní odborník nemá nárok na náhradu cestovních výdajů zaměstnavatelem.

2. Odchylně od odstavce 1 má vyslaný národní odborník, který uvede, že se po skončení vyslání přemístí do jiného místa, než je jeho místo původu, nárok na náhradu cestovních výdajů do tohoto nového místa. Tato náhrada však nesmí být vyšší než částka, která by byla vyplacena v případě návratu vyslaného národního odborníka do místa původu.

3. Podle čl. 7 odst. 2 přílohy VII služebního řádu a jeho prováděcích předpisů přijatých ESVČ hradí ESVČ cestovní výdaje na základě povolení vedoucího oddělení odpovědného za výběr a nábor zaměstnanců, a to analogicky k pravidlům platným pro úředníky ESVČ.

Článek 19

Výdaje na služební cesty

Výdaje na služební cesty hradí ESVČ, a to analogicky k pravidlům platným pro úředníky ESVČ, a zejména k článkům 11 a 12 přílohy VII služebního řádu a jeho prováděcích předpisů přijatých ESVČ.

([7]) Úmluva o statutu Evropských škol (Úř. věst. L 212, 17.8.1994, s. 3).

Článek 20

Odborná příprava

Vyslanému národnímu odborníkovi může jeho přímý nadřízený nabídnout, aby se zúčastnil kurzů odborné přípravy pořádaných ESVČ, nebo po něm může tuto účast požadovat. Kurzy odborné přípravy se stanoví v souladu se zájmem ESVČ, přičemž se rovněž zohlední osobní zájmy daného vyslaného národního odborníka, zejména s ohledem na plnění jeho pracovních povinností.

Článek 21

Administrativní náležitosti

1. Vyslaný národní odborník, jehož místem vyslání je Brusel, se v první den vyslání dostaví na ředitelství pro lidské zdroje vyřídit požadované administrativní náležitosti.

2. Vyslaný národní odborník, jehož místem vyslání je delegace Unie, se v první den vyslání dostaví k vedoucímu delegace vyřídit požadované administrativní náležitosti.

3. Vyplácení příspěvků podle čl. 12 odst. 4 a článků 17 a 23 a náhradu výdajů podle tohoto rozhodnutí provádí ESVČ v eurech, převodem na bankovní účet u bankovní instituce v členském státě EU.

4. Na žádost vyslaného národního odborníka může vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor vydat osvědčení o vyslání.

KAPITOLA IV

VYSLANÍ NÁRODNÍ ODBORNÍCI PŘIDĚLENÍ DELEGACÍM UNIE

Článek 22

Pravidla pro vyslané národní odborníky přidělené delegacím Unie

1. S výhradou pravidel stanovených v této kapitole se ustanovení tohoto rozhodnutí vztahují také na vyslané národní odborníky přidělené delegacím Unie.

2. V případě vyslaných národních odborníků přidělených delegacím Unie přijme ESVČ nezbytná opatření, aby byli v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a) Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích ze dne 18. dubna 1961 nahlášeni přijímajícímu státu a aby jim byly v souladu s dohodou o zřízení této delegace v přijímajícím státě jakožto diplomatickému personálu delegace uděleny diplomatické výsady a imunity.

3. Obecně platí, že vyslaní národní odborníci nejsou přidělováni delegacím Unie v uzavřených objektech, není-li takové přidělení odůvodněno s ohledem na bezpečnostní zájmy Unie.

4. ESVČ spolupracuje s příslušnými orgány přijímajícího státu, v němž se nachází delegace Unie, s cílem získat veškerá povolení nezbytná k tomu, aby mohli vyslaní národní odborníci plnit své povinnosti. Datum zahájení přidělení vyslaného národního odborníka podle čl. 5 odst. 1 delegaci Unie je podmíněno vydáním těchto povolení a/nebo splněním požadavků na vstupní víza stanovených příslušnými orgány přijímajícího státu, aby se tento vyslaný národní odborník mohl ujmout funkce v místě vyslání.

Pokud je některé z těchto povolení a/nebo víz zamítnuto nebo není získáno v přiměřené lhůtě zohledňující zájmy služby, ředitel odpovědný za lidské zdroje nabídku vyslání zruší. Za výjimečných okolností a v zájmu služby může ředitel odpovědný za lidské zdroje prostřednictvím další výměny dopisů místo toho určit jiné místo vyslání.

Článek 23

Příspěvky a výdaje

1. Vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor zaměstnanců může na žádost vyslaného národního odborníka povolit, aby příspěvky podle článku 17 a čl. 23 odst. 2 a náhrady výdajů podle tohoto rozhodnutí byly vypláceny v měně místa vyslání nebo – ve výjimečných a řádně odůvodněných případech a za účelem zachování kupní síly – v jiné měně. Na tyto příspěvky se pak vztahují opravné koeficienty stanovené v článku 12 přílohy X služebního řádu, které se použijí analogicky a jsou převáděny podle odpovídajícího průměrného měsíčního směnného kurzu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Příspěvek za životní podmínky určený pro úředníky v souladu s článkem 10 přílohy X služebního řádu a jeho prováděcími předpisy přijatými ESVČ se analogicky použije na vyslané národní odborníky přidělené delegacím Unie ve třetích zemích. Denní příspěvek podle čl. 17 odst. 2 představuje referenční částku ve smyslu článku 10 přílohy X služebního řádu.

Ředitel odpovědný za lidské zdroje pozastaví nárok na příspěvek za životní podmínky v případě dlouhodobé nepřítomnosti na místě vyslání delší než jeden měsíc z jiných důvodů, než je dovolená za kalendářní rok, pokud nenastanou výjimečné okolnosti nebo pokud se v místě vyslání nenachází závislý rodinný příslušník. Toto pozastavení platí po dobu nepřítomnosti přesahující jeden měsíc. V takových případech se příspěvek za životní podmínky snižuje o jednu třicetinu za každý den nepřítomnosti v místě vyslání, počínaje dnem pozastavení.

3. V případě, že je delegace Unie evakuována, může vedoucí oddělení odpovědný za evakuaci, analogicky k pravidlům platným pro úředníky ESVČ, přijmout finanční a správní opatření použitelná na vyslané národní odborníky, včetně případných „vyslaných národních odborníků bez nároku na příspěvky“, jak jsou definováni v čl. 24 odst. 2, není-li ve výměně dopisů stanoveno jinak; tato opatření mohou zahrnovat cestovní výdaje, dočasnou náhradu výdajů na ubytování v místě evakuace, denní příspěvky na evakuaci, příspěvek na životní podmínky, dovolenou na zotavenou, stěhování a skladování, úhradu školného v místě evakuace, plánování času a práci na dálku, služební cesty a náhradní pracovní dobu.

O přijatých finančních a správních opatřeních je informován zaměstnavatel. Zaměstnavatel informuje ESVČ o veškerých platbách vyplácených vyslaným národním odborníkům, které mají v podstatě podobnou povahu a účel jako tato finanční a správní opatření.

4. ESVČ v zásadě neposkytuje ubytování a náklady na ubytování si vyslaní národní odborníci hradí z denních a měsíčních příspěvků uvedených v čl. 17 odst. 1 a 2.

5. Odchylně od předchozího odstavce může bezpečnostní orgán ESVČ, je-li to nezbytné pro zajištění bezpečnostních zájmů dané služby, v souladu s příslušnými bezpečnostními pravidly ESVČ poskytnout ubytování v uzavřených objektech, nebo podobná specifická řešení. V takových případech může související náklady na ubytování v souladu s podmínkami stanovenými ve výměně dopisů mezi ESVČ a zaměstnavatelem hradit plně nebo částečně ESVČ.

6. Cestovní výdaje, které vyslaný národní odborník vynaloží za účelem vydání průkazu ve smyslu nařízení Rady (EU) č. 1417/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví vzor průkazu vydávaného Evropskou unií ([8]), nebo za účelem účasti na povinném školení před přidělením, se nahrazují za podmínek stanovených v článku 18, jestliže vyslaný národní odborník nemá nárok na náhradu těchto cestovních výdajů zaměstnavatelem.

Kromě náhrady cestovních výdajů uvedených v předchozím odstavci se vyslanému národnímu odborníkovi proplácejí výdaje na ubytování a pobyt, které mu vznikly v Bruselu během povolené doby cesty za účelem vydání průkazu nebo za účelem účasti na povinném školení před přidělením, a to po předložení faktur a/nebo podpůrných dokladů, jestliže nemá vyslaný národní odborník nárok na náhradu těchto výdajů na ubytování a pobyt zaměstnavatelem. Tato náhrada vyplacená ESVČ není v žádném případě vyšší než denní limity stanovené v čl. 13 odst. 2 písm. a) přílohy VII služebního řádu.

Příslušným orgánem, který vyplácení těchto náhrad povoluje, je vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor zaměstnanců.

([8]) Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 26.

KAPITOLA V

VYSLÁNÍ NÁRODNÍCH ODBORNÍKŮ BEZ NÁROKU NA PŘÍSPĚVKY

Článek 24

„Vyslaní národní odborníci bez nároku na příspěvky“

1. S výhradou pravidel stanovených v této kapitole se ustanovení tohoto rozhodnutí vztahují také na vyslané národní odborníky bez nároku na příspěvky.

2. Pro účely tohoto rozhodnutí, a aniž je dotčena jakákoli jiná dohoda mezi ESVČ a zaměstnavatelem, se „*vyslaným národním odborníkem bez nároku na příspěvky*“ rozumí vyslaný národní odborník, jemuž, není-li stanoveno jinak, ESVČ nevyplácí žádné příspěvky podle článku 17 a čl. 23 odst. 2 a neproplácí žádnou náhradu výdajů podle tohoto rozhodnutí kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 17 odst. 8, a těch, které souvisejí s výkonem jeho povinností během vyslání podle článků 19 a 20. Na „vyslané národní odborníky bez nároku na příspěvky“ se použijí ustanovení čl. 23 odst. 5.

3. Generální ředitel pro řízení zdrojů může na žádost příslušného výkonného ředitele nebo rovnocenné osoby povolit, aby byli v jednotlivých případech do ESVČ v zájmu služby vysláni „národní odborníci bez nároku na příspěvky“, přičemž zohlední účel jejich vyslání, povahu jejich odborných znalostí, práci, která má být vykonána, a zeměpisnou vyváženost zaměstnanců ESVČ.

KAPITOLA VI

VYSLANÝ NÁRODNÍ VOJENSKÝ PERSONÁL

Článek 25

Pravidla pro vyslaný vojenský personál

1. S výhradou pravidel stanovených v této kapitole se ustanovení tohoto rozhodnutí vztahují také na:

a) vyslaný vojenský personál přidělený k Vojenskému štábu Evropské unie (EUMS) podle rozhodnutí Rady 2001/80/SZBP ze dne 22. ledna 2001 o zřízení Vojenského štábu Evropské unie ([9]) ve znění rozhodnutí Rady 2005/395/SZBP ([10]) a 2008/298/SZBP ([11]) (dále jen „rozhodnutí Rady 2001/80/SZBP ve znění pozdějších předpisů“);

b) vyslaný vojenský personál přidělený k ředitelství ESVČ pro mír, bezpečnost a obranu (dále jen „ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu“).

2. Aniž je dotčen předchozí odstavec, mohou generální ředitel EUMS a výkonný ředitel odpovědný za ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu pro vyslaný vojenský personál, který má být přidělen do jejich příslušného útvaru, určit dodatečná opatření.

Článek 26

Podmínky pro vyslání

1. Vyslaný vojenský personál je po celou dobu vyslání v placené službě v ozbrojených silách členského státu EU.

2. Generální ředitel pro řízení zdrojů může povolit, aby byl k ESVČ vyslán člen ozbrojených sil členského státu EU, který nesplňuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. b) a e), ale má relevantní odborné zkušenosti na správní nebo poradní úrovni a vysoký stupeň odborných znalostí v oblasti, kterou ESVČ vyžaduje.

([9]) Úř. věst. L 27, 30.1.2001, s. 7.

([10]) Rozhodnutí Rady 2005/395/SZBP ze dne 10. května 2005, kterým se mění rozhodnutí 2001/80/SZBP o zřízení Vojenského štábu Evropské unie (Úř. věst. L 132, 26.5.2005, s. 17).

([11]) Rozhodnutí Rady 2008/298/SZBP ze dne 7. dubna 2008, kterým se mění rozhodnutí 2001/80/SZBP o zřízení Vojenského štábu Evropské unie (Úř. věst. L 102, 12.4.2008, s. 25).

Článek 27

Výběr vojenského personálu vyslaného k ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu

1. V závislosti na úrovni volného pracovního místa výkonný ředitel odpovědný za ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu nebo ředitel útvaru, v němž je dané volné pracovní místo, povolí, aby Vojenský štáb EU ve zprávě EUMS o personálním obsazení a mobilitě zveřejnil výzvu k vyjádření zájmu.

2. Výběrové řízení provádí:

— výběrová komise, jejíž členy jmenuje vedoucí oddělení lidských zdrojů odpovědný za výběr a nábor a které předsedá vedoucí oddělení, do něhož má být vyslaný člen vojenského personálu přidělen; nebo

— v případě výběru vysokého vojenského poradce nebo jeho osobního štábního důstojníka výběrová komise, jejíž členy jmenuje generální ředitel pro řízení zdrojů a které předsedá výkonný ředitel odpovědný za ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu.

V obou případech se výběrová komise skládá z nejméně pěti zaměstnanců ESVČ na příslušné úrovni, včetně předsedy, jednoho úředníka ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu (kategorie AD), alespoň jednoho vojenského zástupce EUMS a jednoho zaměstnance jiného oddělení. Ve výběrové komisi musí být zastoupený alespoň jeden muž a jedna žena.

3. Výběrová komise sestaví seznam uchazečů, s nimiž se má na základě podmínek stanovených ve výzvě k vyjádření zájmu a v souladu s politikou ESVČ v oblasti rovných příležitostí uskutečnit pohovor.

4. Výběrová komise předloží svá doporučení ohledně konečného rozhodnutí o výběru, které má přijmout:

— výkonný ředitel odpovědný za ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu nebo ředitel útvaru, v němž je předmětné volné pracovní místo; nebo

— Vojenský výbor Evropské unie (EUMC), pokud jde o výběr vysokého vojenského poradce nebo jeho osobního štábního důstojníka.

Článek 28

Výměna dopisů

1. Výměna dopisů podle článku 4, pokud jde o vyslaný vojenský personál, je následující:

a) v případě vyslání člena ozbrojených sil členského státu EU jakožto generálního ředitele EUMS, zástupce generálního ředitele EUMS, ředitele EUMS či vysokého vojenského poradce nebo jeho osobního štábního důstojníka na ředitelství ESVČ pro mír, bezpečnost a obranu: mezi generálním ředitelem pro řízení zdrojů a stálým zastoupením dotčeného členského státu;

b) v případě všech dalších vyslání vojenského personálu přiděleného Vojenskému štábu EU: mezi generálním ředitelem EUMS a stálým zastoupením dotčeného členského státu EU;

c) v případě vyslaného vojenského personálu přiděleného ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu: mezi ředitelem odpovědným za lidské zdroje a stálým zastoupením dotčeného členského státu EU;

d) v případě vyslaného vojenského personálu přiděleného delegacím Unie: mezi generálním ředitelem EUMS a stálým zastoupením dotčeného členského státu.

2. Ve výměně dopisů jsou uvedeny veškeré podmínky účasti vyslaného člena vojenského personálu na misích.

Článek 29

Doba trvání vyslání

1. Odchylně od čl. 5 odst. 2 nepřesáhne počáteční doba trvání vyslání čtyři roky. Vyslání může být rozhodnutím příslušného orgánu podle čl. 28 odst. 1 dále prodlouženo, pokud jeho celková doba trvání nepřesáhne šest let.

2. Od konce předchozího období vyslání člena vojenského personálu do jeho nového vyslání k ESVČ musí uplynout doba alespoň dvou let, pokud neschválí generální ředitel EUMS ve výjimečných případech a v zájmu služby pro vyslané národní odborníky přidělené EUMS výjimku.

Článek 30

Úkoly

1. Vyslaný vojenský personál přidělený EUMS nebo ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu plní poslání, úkoly a povinnosti, které jsou mu v souladu s tímto rozhodnutím a se specifikacemi dané pracovní pozice uloženy, a v případě vyslaného vojenského personálu přiděleného EUMS rovněž v souladu s přílohou rozhodnutí Rady 2001/80/SZBP ve znění pozdějších předpisů.

2. Není-li v pokynech EUMS nebo ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu stanoveno jinak, nevztahuje se omezení pravomocí k zastupování stanovené v čl. 7 odst. 4 na vyslaný vojenský personál přidělený EUMS nebo ředitelství pro mír, bezpečnost a obranu.

Článek 31

Bezpečnostní prověrka

Při výměně dopisů podle článků 4 a 28 je stanoven odpovídající stupeň bezpečnostní prověrky vyslaného člena vojenského personálu.

Ten nemůže být nižší než EU SECRET/SECRET UE.

Článek 32

Přerušení a ukončení vyslání

1. Pro účely přerušení vyslání podle článků 9, 13 a 15 vykonává úkoly a pravomoci ředitele odpovědného za lidské zdroje příslušný orgán podle čl. 28 odst. 1.

2. Pro účely ukončení vyslání podle článku 10 vykonává úkoly a pravomoci ředitele odpovědného za lidské zdroje příslušný orgán uvedený v čl. 28 odst. 1.

Článek 33

Pracovní doba

Na vyslaný vojenský personál se nevztahuje čl. 12 odst. 2 druhý pododstavec.

Článek 34

Mimořádná dovolená

1. Pro účely poskytnutí mimořádné dovolené podle čl. 14 odst. 2 vykonává úkoly a pravomoci ředitele odpovědného za lidské zdroje příslušný orgán podle čl. 28 odst. 1.

2. Příslušný orgán podle čl. 28 odst. 1 může na řádně odůvodněnou žádost zaměstnavatele poskytnout dodatečnou mimořádnou dovolenou pro účely odborné přípravy organizované zaměstnavatelem.

Článek 35

Příspěvky

Ve výměně dopisů podle článků 4 a 28 může být stanoveno, že se příspěvky uvedené v čl. 12 odst. 4 a v článku 17 vyslanému členu vojenského personálu nevyplácejí a že ESVČ nehradí jiné výdaje stanovené v tomto rozhodnutí než ty, které jsou uvedeny v čl. 17 odst. 8, a výdaje související s výkonem jeho povinností během vyslání podle článků 19 a 20.

KAPITOLA VII

DALŠÍ VYSLANÍ ODBORNÍCI

Oddíl 1

VYSÍLÁNÍ JUNIORNÍCH DIPLOMATŮ Z ČLENSKÝCH STÁTŮ EU ZA ÚČELEM ODBORNÉ PŘÍPRAVY

Článek 36

Způsobilost

1. Pro účely této kapitoly se „juniorními diplomaty“ rozumějí diplomaté, kteří mají méně než tříletou odbornou praxi v diplomatické službě svého členského státu EU.

2. S výhradou zásad a podmínek stanovených ve výměně dopisů podle článku 4 mohou být juniorní diplomaté způsobilí k vyslání na odbornou přípravu do Bruselu nebo v rámci delegace Unie.

Článek 37

Status bez nároku na příspěvky

1. V kontextu tohoto rozhodnutí se juniorní diplomaté považují za „vyslané národní odborníky bez nároku na příspěvky“ ve smyslu článku 24 a podléhají pravidlům, která se na ně vztahují.

2. Pokud je juniorní diplomat vybrán k vyslání za účelem odborné přípravy v rámci delegace Unie, může vedoucí oddělení odpovědný za výběr a nábor s výhradou dostupnosti rozpočtových prostředků schválit náhradu cestovních výdajů v souladu s článkem 18.

Článek 38

Prováděcí pravidla

Ředitel odpovědný za lidské zdroje může určit dodatečná opatření pro vyslání juniorních diplomatů za účelem odborné přípravy.

Oddíl 2

PRACOVNÍCI BEZPEČNOSTNÍ SLUŽBY PRO OSOBNÍ OCHRANU

Článek 39

Vyslání pracovníků bezpečnostní služby pro osobní ochranu

Pracovníci bezpečnostní služby pro osobní ochranu (dále jen „pracovníci osobní ochrany“) mají vysokou úroveň odborných znalostí v oblasti ozbrojené ochrany, kterou zaměstnanci ESVČ nemají. Mohou být vysláni k ESVČ členskými státy EU nebo mezinárodními organizacemi a přiděleni delegaci Unie, aby byla zajištěna bezpečnost některých zaměstnanců.

Článek 40

Pravidla pro vyslané pracovníky osobní ochrany

1. Generální tajemník ESVČ může případně uzavřít rámcová správní ujednání se zaměstnavatelem zastoupeným příslušnými orgány dotčeného členského státu EU nebo mezinárodní organizace s cílem stanovit pravidla a podmínky pro vysílání pracovníků osobní ochrany do ESVČ za účelem jejich přidělení delegacím Unie.

2. Vysílání pracovníků osobní ochrany se řídí těmito pravidly:

— ustanoveními tohoto rozhodnutí s výhradou pravidel stanovených v tomto oddíle,

— podmínkami stanovenými ve výměně dopisů podle článku 4 a

— správními ujednáními uvedenými v odstavci 1.

3. S výhradou ustanovení uvedených ve správních ujednáních může ESVČ pokrýt náklady na zdravotní pojištění uvedené v čl. 11 odst. 2.

Článek 41

Podmínky a doba trvání vyslání

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 písm. e) jsou pracovníci osobní ochrany pro výkon svých povinností způsobilí rovněž tehdy, pokud mají důkladnou znalost jednoho jazyka Unie a uspokojivou znalost druhého jazyka, nejlépe francouzštiny nebo angličtiny.

2. Doba trvání vyslání pracovníků osobní ochrany se stanoví ve správních ujednáních uvedených v čl. 40 odst. 1 a ve výměně dopisů podle článku 4.

Článek 42

Bezpečnostní prověrka

Při výměně dopisů podle článku 4 je stanoven odpovídající stupeň bezpečnostní prověrky vyslaného pracovníka osobní ochrany.

Ten nemůže být nižší než EU SECRET/SECRET UE.

Oddíl 3

VOJENŠTÍ PORADCI

Článek 43

Pravidla pro vyslané vojenské poradce

1. Vojenští poradci mohou být členskými státy EU vysláni k ESVČ, aby byli přiděleni delegacím Unie za účelem poskytnutí svých vědomostí a vojenských odborných znalostí.

2. S výhradou pravidel stanovených v tomto oddíle se ustanovení tohoto rozhodnutí vztahují také na vyslané vojenské poradce.

3. Výběr vyslaných vojenských poradců se řídí postupem stanoveným pro vyslaný vojenský personál přidělený EUMS.

4. Vysílání vojenských poradců podléhá podmínkám a ustanovením určeným v rámci výměny dopisů podle článku 4. Počáteční doba vyslání nepřesáhne čtyři roky a jakékoli prodloužení tohoto vyslání vyžaduje schválení EUMS zjednodušeným písemným postupem.

5. Pro účely čl. 22 odst. 2 se vyslaní vojenští poradci oznamují jako „ataše pro obranu“ v souladu s obvyklou diplomatickou praxí a v souladu s článkem 7 Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích ze dne 18. dubna 1961. Zahájení vyslání podle čl. 5 odst. 1 je podmíněno schválením jejich jmenování a případně splněním dalších požadavků stanovených příslušnými orgány přijímajícího státu.

Článek 44

Bezpečnostní prověrka

Při výměně dopisů podle článku 4 je stanoven odpovídající stupeň bezpečnostní prověrky vyslaného vojenského poradce.

Ten nemůže být nižší než EU SECRET/SECRET UE.

Oddíl 4

PRACOVNÍCI BEZPEČNOSTNÍCH SIL

Článek 45

Vyslání pracovníků bezpečnostních sil

1. Pracovníci bezpečnostních sil mohou být k ESVČ vysláni za účelem přidělení pohotovostní složce EUMS s cílem poskytnout nepřetržité kontaktní místo pro veškeré informace týkající se probíhajících nebo plánovaných vojenských a civilních operací, misí a podpůrných činností v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky.

2. Vyslaní pracovníci bezpečnostních sil plní úkoly v oblasti veřejné bezpečnosti a po celou dobu vyslání jsou placeni členským státem EU.

3. Toto rozhodnutí se vztahuje na vyslané pracovníky bezpečnostních sil, s výjimkou kapitoly IV a čl. 26 odst. 1, článku 27 a čl. 30 odst. 2.

4. Výběr vyslaných pracovníků bezpečnostních sil se řídí analogicky postupem stanoveným pro vyslaný vojenský personál přidělený VEUMS.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 46

Stížnosti

1. Vyslaný národní odborník může generálnímu řediteli pro řízení zdrojů podat stížnost proti aktu přijatému ESVČ podle tohoto rozhodnutí, který se jej nepříznivě dotýká, s výjimkou aktů nebo rozhodnutí, které jsou přímým důsledkem rozhodnutí přijatých zaměstnavatelem. Pokud generální ředitel pro řízení zdrojů napadený akt přijme, je stížnost předložena generálnímu tajemníkovi.

2. Stížnost se podává do tří měsíců ode dne oznámení rozhodnutí vyslanému národnímu odborníkovi. Do čtyř měsíců ode dne podání stížnosti oznámí generální ředitel pro řízení zdrojů nebo případně generální tajemník vyslanému národnímu odborníkovi své odůvodněné rozhodnutí. Pokud po uplynutí této lhůty dotyčná osoba neobdrží odpověď, má se za to, že její žádost byla zamítnuta.

3. V případě zamítnutí stížnosti může vyslaný národní odborník podat žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 263 Smlouvy o fungování EU a případně podle článku 268 Smlouvy o fungování EU.

Článek 47

Žádost o pomoc

Vyslaní národní odborníci mohou požádat ESVČ o pomoc, zejména při postupu proti jakékoli osobě, která se dopustila vyhrožování, urážky nebo pomluvy nebo jiného útoku vůči osobě nebo majetku, kterému jsou tato osoba nebo člen její rodiny vystaveni z důvodů svého postavení nebo služebních povinností.

Vyslaní národní odborníci mohou požádat o náhradu škody, kterou v těchto případech utrpěli, pokud ji dotčení vyslaní národní odborníci buď úmyslně, nebo hrubou nedbalostí sami nezavinili a nepodařilo se dosáhnout náhrady škody od osoby, která ji způsobila.

Článek 48

Vrácení neoprávněně vyplacených částek

Každá neoprávněně vyplacená částka musí být vrácena, jestliže si byl vyslaný národní odborník vědom, že k takové platbě nebyl důvod, nebo pokud byla tato skutečnost tak zjevná, že si jí musel být vědom.

Žádost o vrácení podává ředitel odpovědný za lidské zdroje, a to nejpozději do pěti let ode dne, kdy byla částka vyplacena. Pokud je ESVČ schopna prokázat, že vyslaný národní odborník správu úmyslně uvedl v omyl za účelem získání dotyčné částky, může být žádost o vrácení přeplatku předložena i po uplynutí uvedené lhůty.

Článek 49

Disciplinární pravidla

Vyslaný národní odborník nadále podléhá vnitrostátním disciplinárním pravidlům.

Článek 50

Vstup v platnost

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Je použitelné od prvního dne měsíce následujícího po dni vstupu tohoto rozhodnutí v platnost pro každé nové vyslání nebo jeho prodloužení.

3. Ustanovení rozhodnutí vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku HR DEC (2014) 01 ze dne 4. února 2014, kterým se stanoví pravidla platná pro národní odborníky vyslané k Evropské službě pro vnější činnost, ve znění rozhodnutí HR(2014) 11 ze dne 16. prosince 2014, platí až do konce i pro stávající vyslání, která nejsou zahrnuta do odstavce 2.

4. Toto rozhodnutí zrušuje a nahrazuje rozhodnutí vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku HR DEC(2014) 01 ze dne 4. února 2014, kterým se stanoví pravidla platná pro národní odborníky vyslané k Evropské službě pro vnější činnost, jakož i rozhodnutí HR DEC(2014) 11 ze dne 16. prosince 2014.

V Bruselu dne 20. července 2026.

Kaja KALLAS
vysoká představitelka Unie
pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku